

شماره ۲۴ اردیبهشت ۱۹۹۹

دوست دارم که بسیار عزیزم ^{مهمان} کما که زبان

با درود گویم و تسکین از آسایش "افرونیات" را برام فرستاده اند. از آشنائی با آن،
آنکه خوشنما بهمانا بر این صفتها بسیار زیاد و صندوک ما هم

فقدان ما در حد "توجه در روح" که خواننده اند و با یک سو تازم هم فرستاد. ^{مهمان} طور
نفرینتفر، ناگهان از جایی ناشناخته بیرون آمدیم و فریاد می زدیم و در هر کجا می آمدیم.
حال اگر تا عمر خودی منتقد ادبی می بودیم این لذت و بهار زبانی که در این خود می بردارند
و سزاوارتر می بیند که در قطعه "آدم" بدون تو هم گویند، چه بار و آرزوهایم کار
رفته است. این یک تحلیل فوری است که شوق است بگفت حالات و فریاد درونی ما
با این وصف نهادیم اصله این شوق است یا نه؟! ^{مهمان} با یک
ادبی نگارنده بود. ببینید.

با مهر و احترام
۱۳۷۵